

KLAGANDE

Oxford Asset Management
c/o OxAM House
6 George Street
Oxford, OX1 2BW
Storbritannien

MOTPART

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

ÖVERKLAGAT BESLUT

Finansinspektionens beslut 2016-06-27, bilaga 1

SAKEN

Särskild avgift enligt lagen med kompletterande bestämmelser
till EU:s blankningsförordning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Finansinspektionen beslutade den 27 juni 2016 att Oxford Asset Management (bolaget) ska betala särskild avgift med 70 000 kr för underlåtenhet att inom föreskriven tid anmäla att tre korta nettopositioner i aktier har passerat relevanta tröskelvärden för anmälan till Finansinspektionen. Skälen för beslutet framgår av bilaga 1.

Oxford Asset Management yrkar att den särskilda avgiften ska efterges helt alternativt sättas ned och anför bl.a. följande. Ett externt bolag har i uppdrag att sköta bolagets rapportering av korta positioner. Vid den aktuella tidpunkten uppstod ett fel i det externa bolagets rapporteringssystem. Återstart av rapporteringssystemet kunde inte ske omedelbart och när detta skedde upptäcktes att tre korta nettopositioner hade passerat relevanta tröskelvärden. Bolaget anmälde detta till Finansinspektionen den 27 januari 2016. Mot bakgrund av de omständigheter som förelegat anser bolaget att den avgift som ålagts inte är proportionerlig. Bolaget anser vidare att eftersom det rör ett och samma fel ska det ses som en överträdelse, inte tre enskilda överträdelser, och att avgiften ska bestämmas därefter.

Finansinspektionen vidhåller sitt beslut.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

I målet är ostridigt att Oxford Asset Management inte har anmält att tre korta nettopositioner i aktier i Mekonomen AB, Skanska AB och JM AB har passerat relevanta tröskelvärden. Anmälaningarna, som skulle ha gjorts den 21, 25 respektive 26 januari 2016, kom in till Finansinspektionen den 27 januari 2016, dvs. fyra, två respektive en dag för sent. Finansinspektionen har därmed haft grund för att påföra bolaget särskild avgift. De frågor förvaltningsrätten därmed har att ta ställning till är dels till vilket belopp den

särskilda avgiften ska bestämmas och dels om det föreligger särskilda skäl för att helt eller delvis efterge den särskilda avgiften.

Den särskilda avgiftens storlek

Den särskilda avgiften ska enligt 7 § lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning i förekommande fall bestämmas till lägst 5 000 kr och högst 5 000 000 kr. Enligt lagens förarbeten ska den särskilda avgiften fastställas med beaktande av bland annat transaktionens storlek, hur lång tid en anmälan är försenad och det resultat (till exempel uppkommen vinst) som transaktionen lett till. Såvitt avser offentliggörande av betydande positioner bör blankningsförordningens syfte att åstadkomma transparens på marknaden beaktas. För att en särskild avgift ska kunna anses avskräckande bör också den ekonomiska styrkan hos den som begått överträdelsen beaktas. Det innebär att det vanligtvis blir fråga om lägre avgifter för fysiska personer än för juridiska personer. Det är även rimligt att i mildrande riktning beakta om den som överträtt en bestämmelse själv anmält detta och visat beslutsamhet att komma till rätta med till exempel bristande rutiner som leder till överträdelsen. Det följer av allmänna förvaltningsrättsliga principer att en sanktionsavgift måste vara proportionell i förhållande till överträdelsen. En proportionalitetsbedömning torde även innefatta en skälighetsprövning. Sanktionerna och de administrativa åtgärderna för överträdelser av blankningsförordningen ska vara effektiva, proportionella och avskräckande (prop. 2011/12:175 s. 22 f.).

Förvaltningsrätten konstaterar att Finansinspektionen har bestämt den särskilda avgiften som bolaget ska betala i enlighet med en schablonmodell som framgår av myndighetens riktlinjer (FI dnr 14-13923). Kammarrätten i Stockholm har i flera mål funnit att det saknas skäl att invända mot användandet av en sådan schablonmodell avseende Finansinspektionens riktlinjer (FI dnr 11-9242) gällande överträdelser av lagen (1991:980) om handel med

finansiella instrument. Detta under förutsättning att modellen lämnar utrymme och hänsynstagande till förmildrande och försvårande omständigheter i varje enskilt fall (jfr mål nr 1870-09, 2907-13 och 5380-13). Den nu aktuella schablonmodellen lämnar också utrymme och tar hänsyn till förmildrande samt försvårande omständigheter i enskilda fall. Förvaltningsrätten finner därför inte skäl att invända mot användandet av Finansinspektionen schablonmodell (FI dnr 14-13923) som utgångspunkt vid bestämmandet av den särskilda avgiftens storlek.

Avgiften för bolaget har beräknats enligt Finansinspektionens schablonmodell utifrån att det rör sig om en för sen anmälan avseende ett tröskelvärde under 0,5 som inte ska offentliggöras, att det rör en juridisk person och att bolaget har varit försenad med sin anmälan i respektive fyra, två och en handelsdagar vilket enligt riktlinjerna motiverar en avgift på 40 000 kr, 20 000 kr och 10 000 kr, dvs. totalt 70 000 kr.

Förvaltningsrätten finner att den beslutade avgiftens storlek är i enlighet med myndighetens riktlinjer. Några skäl till att sätta ned den särskilda avgiften har enligt förvaltningsrättens mening inte framkommit. Förvaltningsrätten anser därmed att den beslutade avgiften om 70 000 kr står i rimlig proportion till den överträdelse som bolaget gjort sig skyldig till, samtidigt som den är effektiv och avskräckande i det enskilda fallet. Det saknas alltså skäl att sätta ned den särskilda avgiften.

Eftergift

Frågan är härefter om det finns skäl att helt eller delvis efterge den särskilda avgiften. Enligt 9 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning får den särskilda avgiften efterges helt eller delvis om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller om det annars finns särskilda skäl.

I förarbetena anges att bedömningen om särskild avgift ska sättas ned bör utgå från omfattningen av överträdelsen i det enskilda fallet. Om till exempel en anmälan inte ges in inom rätt tid och detta beror på omständigheter som den anmälningsskyldige inte rimligen kunnat råda över eller förutse kan överträdelsen anses vara ursäktlig. Det bör också beaktas om den som har gjort sig skyldig till en överträdelse har försökt att vidta rättelse och om detta har varit möjligt. Med särskilda skäl avses främst förmildrande omständigheter i det enskilda fallet, exempelvis sådana fall där avgiften slår hårt mot enskilda fysiska personer. Den enskildes ekonomiska förhållanden kan således vägas in i bedömningen (se prop. 2011/12:175 s. 41 f.).

Av utredningen i målet framgår att det är tre korta nettopositioner som passerat relevant tröskelvärde som bolaget har underlåtit att anmäla i rätt tid. Bolaget menar dock att dessa tre överträdelser beror på ett och samma systemfel varför de ska ses som en enda överträdelse. Vidare framgår det av utredningen att bolaget har gett ett externt bolag i uppdrag att sköta dessa rapporteringar till Finansinspektionen. Bolaget har förklarat att förseningen berott på att det externa bolagets rapporteringssystem inte fungerade. Finansinspektionen menar att det är den anmälningsskyldiges eget ansvar att se till att de system och processer som används fungerar eller att andra kontrollsystem finns tillgängliga.

Förvaltningsrätten anser att de aktuella överträdelserna inte kan anses vara ringa eller ursäktliga. Inte heller i övrigt anser förvaltningsrätten att det som bolaget anfört innebär att det finns särskilda skäl att efterge den särskilda avgiften helt eller delvis. Förvaltningsrätten finner därmed att Finansinspektionen har haft fog för att bestämma den särskilda avgiften till 70 000 kr. Överklagandet avslås därför.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (DV 3109/1A).

Sara Hemlin

Förvaltningsrättsfiskal

Nämndemännen Jan Ersson, Peter Gustavsson och Lars Nordqvist har också deltagit i avgörandet. Helena Boson har föredragit målet.